

сложенъ процесъ, презъ който минава пиесата, докато стигне до представлението. И затова пишатъ следъ първото бѣгло и повърхностно впечатление, унищожаватъ или величаятъ това, което съ толкова трудъ, съ седмици и месеци се е градило. И въ двата случая не принасятъ никаква полза. Необмисленитѣ хвалби сж опасни, особено за младия актьоръ; тѣ могатъ да го разглезятъ и да го вманиячатъ, както и необмислено, необосновано отричане може още въ началото да убие куража му. А една истинска творческа критика, независимо отъ това, дали одобрява или не, прониква по-дълбоко, умѣе да вижда хубавото, да вижда напредъка и да посочва грѣшкитѣ, така, както режисьорътъ прави на репетициитѣ, съ указание какъ да се поправятъ тия грѣшки“.

Това е малка страничка отъ богатата актьорска душа на Б. Андреевъ, която се вълнуваше и безпокоеше отъ низката култура на артисти, писатели, критици и всички, които искатъ да минатъ предъ неосведоменитѣ за голѣми познавачи на театралното изкуство.

О